

Συνείδηση, αγάπη και αναγνώριση

Η συνείδηση είναι η υπέρτατη και θεμελιώδης Αρχή όλων των εννοιών και αξιών, η πρωτοπόρος δύναμη και οδηγός για την δημιουργία, το έργο, το θαύμα και την ανεκτίμητη προσφορά των προγόνων μας εις την ανθρωπότητα.

Όποια θέση και αν κατέχει κανείς εις την κοινωνία είναι παραβάτης, όταν δεν σέβεται την ζωή του ανθρώπου, το προϊόν της δημιουργίας και του μόχθου του άλλου. Επι χιλιετίες αυτά είναι διαχρονικά, αλλά πρωτίστως, και ένας απαράβατος άγραφος νόμος. Εκ του λόγου αυτού ο απλός και κοινός νους αντιτίθεται σε νόμους, υπουργικές αποφάσεις και προεδρικά διατάγματα που γράφονται σήμερα απο ανθρώπους για την ιδιοτελή εξυπηρέτηση διαφόρων σκοπιμοτήτων και που διχάζουν όμως τους ανθρώπους και την κοινωνία.

Η ανισορροπία έκνομων πράξεων και τιμωρίας είναι ένα τερατώδες δημιούργημα και έκτρομα της σύγχρονης εποχής. Διότι ισοπεδώνει κυριολεκτικά κάθε έννοια της ηθικής, ευτελίζει την αξιοπρέπεια του άλλου, ταπεινώνει και υποτάσσει αυτόν εις τον έκνομο. Δυστυχώς όμως, η σωστή κρίση ενός ανθρώπου εξαρτάται συνήθως απο το μέγεθος της υποκειμενικότητας και της εμπάθειας των άλλων.

Εις την κοινωνία αυτά τα οποία όμως χάνονται είναι τα πολλά λόγια και τα «θα», και εκείνα τα οποία μένουν είναι μόνο τα έργα εις τα οποία στηρίζονται η κοινωνία και η Πατρίδα μας. Όμως δεν επιθυμώ να είμαι αυστηρός κριτής, διότι γνωρίζω ότι υπάρχουν ανάμεσα μας και γύρω μας άξιοι και έντιμοι άνθρωποι που αγαπούν, τους οποίους όμως, δυστυχώς, εμείς δεν βλέπουμε, δεν αναγνωρίζουμε. Οι οποίοι δύνανται να προσφέρουν πολλά εις την Πατρίδα, αλλά και πολύ περισσότερη αγάπη εις τους ανθρώπους και την κοινωνία. Όμως η αγάπη χρειάζεται μιμητές και οραματιστές, οι οποίοι ενδυναμώνουν τα φτερά της αγάπης, να πετάξει ψηλά, πολύ ψηλά για να αγκαλιάσει όλους τους ανθρώπους. Ναι, ένα όραμα για να αλλάξουμε τον κόσμο.

Εις την ζωή διαπρέπει όμως εκείνος ο οποίος βλέπει και ξεχωρίζει τους άλλους για την ορθότητα της σκέψης και της μεγαλοσύνης τους. Ο Κωστής Παλαμάς είπε: «Η μεγαλοσύνη δεν μετριέται με το στρέμμα. Με της καρδιάς το πύρωμα μετριέται και με το αίμα». Η ταπεινοφροσύνη είναι ο συνδετικός κρίκος της μετριοφροσύνης και της μεγαλοψυχίας. Το τρίπτυχο που παρωθεί την αρετή και την συνείδηση του ανθρώπου.

**Η φωνή της Πατρίδας εδώ και χιλιετίες είναι γύρω μας.
Πρέπει να κρατάμε ανοιχτά τα αυτιά μας για να την ακούμε!**

Σας ευχαριστώ

Γεώργιος Εμ.Δημητράκης